

## RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

### ARREST

nr. 27.488 van 19 mei 2009  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X  
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*U verklaarde een Iraans staatsburger afkomstig uit Teheran te zijn. Op 22 juli 2003 diende u in België een eerste asielaanvraag in samen met uw echtgenoot, (F.A.F.) en uw minderjarige dochter. Op 6 augustus 2003 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf, die op 6 oktober 2003 door mij werd bevestigd wegens het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag. Uw vordering tot schorsing en uw beroep tot nietigverklaring van mijn beslissing werden bij arrest van 9 juli 2007 door de Raad Van State verworpen. Op 30 januari 2007 diende u een tweede asielaanvraag in. U verklaarde niet naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd omdat uw echtgenoot er nog steeds wordt gezocht door de autoriteiten wegens de elementen aangehaald in het kader van uw eerste asielaanvraag. Voorts voegde u toe dat u, toen u 17 of 18 jaar was, in Iran werd gearresteerd omdat u zich in een taxi bevond waar verboden muziek werd gespeeld. Tevens droeg u op dat moment een zonnebril. U werd om deze feiten veroordeeld tot 40 zweepslagen. Verder is een terugkeer naar Iran voor u onmogelijk omdat uw dochter niet langer de Perzische taal machtig is.*

## **B. Motivering**

*Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot, (F.A.F.), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:*

*"Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*Vooreerst dient te worden vastgesteld dat ik in het kader van uw eerste asielaanvraag een bevestigende beslissing van weigering van verblijf nam. Ik baseerde mijn beslissing op tegenstrijdigheden vastgesteld tussen u en uw echtgenote, (G.Z.), en op het feit dat uw verklaringen strijdig werden bevonden met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikte. U heeft bij uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aangehaald die mijn beoordeling over de bedrieglijkheid van uw eerste asielaanvraag kunnen weerleggen. U legde wel een artikel uit de krant Rahe Ayande neer over het manifest van de conferentie van de Europese tak van CPI in Bremen. Met dit artikel, waarin gesteld wordt dat de studentenbeweging sterk verbonden is met de strijd van CPI voor democratie en het beëindigen van de Islamitische republiek, wil u aantonen dat de beslissing genomen in het kader van uw eerste asielaanvraag niet correct is. In deze beslissing werd immers gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het zowel vanuit het standpunt van Hezbe Mashrouteh (CPI) als vanuit het standpunt van Djebhe Motahed Daneshdjoueï, het eerder taboe is om samen te werken. Hierbij dient te worden opgemerkt dat dit artikel geenszins de eerder genomen weigeringsbeslissing kan weerleggen, gezien dit artikel enkel vermeldt dat de studentenbeweging sterk verbonden is met de strijd van CPI voor democratie en omverwerping van de Islamitische republiek. In de eerder genomen weigeringsbeslissing werd er expliciet verwezen naar de standpunten van Mashrouteh en Djebhe Motahed Daneshdjoueï, die niet met elkaar stroken, waardoor het eerder taboe is voor deze twee partijen om met elkaar samenwerken. In het door u neergelegde artikel wordt er enkel gesproken over 'de studentenbeweging', maar niet over de specifieke beweging Djebhe Motahed Daneshdjoueï, waarop u zich tijdens uw asielaanvraag ondermeer baseerde.*

*Verder haalde u geen elementen aan die de eerder genomen weigeringsbeslissing zouden kunnen weerleggen. Integendeel, in het kader van uw tweede asielaanvraag bouwde u verder op uw verklaringen afgelegd in het kader van uw tweede asielaanvraag. U verklaarde dat u sinds uw vertrek uit Iran nog steeds contacten hebt met de vader van (A.B.) en dat hij u informatie verstrekt over zijn zoon. Tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal op 12 juni 2008 verklaarde u dat u normalerwijze telefonische contacten heeft met de vader van (A.B.), maar beveiligde informatie wisselen jullie uit via e-mail (gehoor CGVS I p. 2). Toen u gevraagd werd of u de bewuste e-mail kon binnenbrengen, stelde u dat dit geen probleem was (gehoor CGVS I p. 2-3). U kreeg daarvoor 5 werkdagen de tijd. U liet echter na deze e-mail binnen te brengen. Ten einde meer duidelijkheid te verschaffen in uw dossier, werd u op 7 juli 2008 een tweede keer opgeroepen voor gehoor. Tijdens dit tweede gehoor werd u nogmaals gevraagd naar de e-mail tussen u en de vader van (A.B.). Plots verklaarde u dat u nooit met hem gemaild hebt, dat jullie gesprekken enkel telefonisch waren (gehoor CGVS II p. 2). U verklaarde wel dat het geen probleem was om hem via e-mail te contacteren (gehoor CGVS II p. 2-3). Opnieuw werd erop aangedrongen dat u via e-mail met de vader van (A.B.) contact zou opnemen en u die e-mail zou binnenbrengen. U verklaarde wederom dat u dit zou doen en dat het geen enkel probleem was (gehoor CGVS II p. 2-3). U kreeg daarvoor opnieuw 5 werkdagen de tijd. Er dient echter vastgesteld te worden dat deze periode ruimschoots overschreden is en dat u tot op heden, ruim 6 maanden na uw laatste gehoor op het Commissariaat-generaal, nog steeds geen e-mail tussen u en de vader van (A.B.) op het Commissariaat-generaal hebt neergelegd. U liet eveneens na om het Commissariaat-generaal op de hoogte te houden van de stand van zaken. Deze vaststellingen ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw politiek getinte contacten met personen in Iran op ernstige wijze.*

*Uw geloofwaardigheid komt tevens verder op de helling te staan door een tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen betreffende het tijdstip waarop de Iraanse autoriteiten bij uw moeder zijn binnengevallen. Zo verklaarde u dat de Iraanse autoriteiten een eerste keer bij uw moeder zijn binnengevallen in de laatste maand van 2006 (gehoor CGVS I p. 3). De tweede inval zou in de 10de of de 11de maand van 1386*

(januari/februari 2008) zijn geweest. Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer dat de autoriteiten een eerste keer zijn langsgekomen in de 10de of de 11de maand van 2006 en een tweede keer op 15/03/1387 (4 juni 2008) (gehoor CGVS II p. 7). Gezien de problemen die uw moeder na uw vertrek uit Iran zou hebben gekend het rechtstreekse gevolg zouden zijn van uw activiteiten in Iran, uw activiteiten in België en het feit dat de Belgische autoriteiten uw naam zouden hebben doorgegeven aan de Iraanse ambassade, maar u deze problemen van uw moeder geenszins aannemelijk heeft weten te maken, wordt eveneens de geloofwaardigheid van uw bewering dat u door de Iraanse autoriteiten actief zou worden gezocht, fundamenteel ondergraven.

De elementen die wijzen op een gebrek aan geloofwaardigheid zijn daarenboven van die aard dat ze het onmogelijk maken een correct beeld te vormen van uw werkelijke achtergrond of reële situatie, meer bepaald van de redenen waarom u uw land verlaten hebt, uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst en het eventuele risico op vervolging. Ze zijn tevens van die aard dat zij een beoordeling van het risico op vervolging ten gevolge van de door u in België gevoerde activiteiten onmogelijk maken. Het is voor dit laatste van primordiaal belang een reëel of geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw bedrieglijke verklaringen over uw eigenlijke vluchtmotieven maakt u die beoordeling onmogelijk. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening worden gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor een ieder duidelijk is, met inbegrip van de nationale overheden.

Wat u betreft zijn er elementen die ernstige twijfels doen rijzen aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement en die wijzen op het opportunistische karakter van uw activiteiten in België. Zo beweerde u weliswaar politiek actief geweest te zijn in Iran, maar in het licht van de beoordeling van uw vorige asielaanvraag kan aan deze bewering geen geloof meer gehecht worden. Ook uw verklaring dat u samenwerkt met MKO, terwijl u eigenlijk helemaal niet akkoord bent met de ideologie van MKO (gehoor CGVS I p. 9), getuigt van een weinig oprecht politiek handelen. Verder doet uw verklaring dat u in België samenwerkt met drie verschillende partijen, ongeacht hun ideologie, sterke afbreuk aan de oprechtheid van uw politieke engagement. U voegde er zelfs nog aan toe dat, als u lid wordt van één partij, u niet meer actief kan zijn bij een andere partij (CGVS II p. 8). Deze verklaringen doen veeleer besluiten dat u zich volledig aansluit bij de vele acties en activiteiten van allerlei verschillende verenigingen en organisaties van Iraniërs in het buitenland dan zij een doorgedreven politieke visie kunnen aantonen. Uw activiteiten voor deze partijen zijn dan ook kennelijk niet louter geïnspireerd op een noodzaak om bepaalde (politieke) visies te uiten. Verder verklaarde u dat de u de informatie die u vanuit Iran verkrijgt, doorgeeft aan de politieke partijen hier in België (gehoor CGVS I p. 9). Zo zou u informatie doorgeven over welke studenten er precies gearresteerd zijn, waar ze gearresteerd zijn en wanneer ze gearresteerd zijn (gehoor CGVS II p. 5). Toen u echter naar de specifieke informatie hieromtrent gevraagd werd, kon u enkel een zekere (A.H.M.) opnoemen, die 3 maanden voor uw gehoor in Tabriz gearresteerd zou zijn geweest (gehoor CGVS II p. 5). Toen u naar andere namen van gearresteerde studenten werd gevraagd, diende u een antwoord schuldig te blijven (gehoor CGVS II p. 6). U verklaarde dat u velerlei informatie had uitgewisseld, maar dat u zich die niet meer kon herinneren (gehoor CGVS II p. 6). Van iemand die politiek actief is en in dit verband de contactpersoon tussen twee partijen zou zijn tussen Iran en België, kan op z'n minst verwacht worden dat hij meer kan vertellen dan dat een zekere (M.) gearresteerd werd.

Ook over (A.B.) kon u, niettegenstaande uw beweringen dat u sinds 1375-1376 (1996-1997) persoonlijk in contact stond met (A.B.) (gehoor CGVS 1ste asielaanvraag p. 6) en u heden ten dage nog steeds contacten hebt met zijn vader, niets meer vertellen dan hetgeen over hem reeds in de media is verschenen (gehoor CGVS II p. 5). Meer nog, u verklaarde over (A.B.) dat de autoriteiten hem wilden arresteren tijdens de betoging van

18/04/1378 (9 juli 1999), maar dat hij erin slaagde te vluchten. De foto van (A.B.) met het bebloede T-shirt in de hand zou volgens uw verklaringen niet in de media verschenen zijn (gehoor CGVS II p. 3). Echter, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat (A.B.) na de betoging van 18/04/1378 werd gearresteerd als gevolg van het verschijnen van zijn foto met het bebloede T-shirt in het weekblad *The Economist*. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw politieke activiteiten in Iran en België.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u tijdens alle acties, manifestaties en de kerkbezettingen slechts aanwezig was als een gewone deelnemer en u geenszins een leidinggevende rol of functie vervulde. U hield zich enkel bezig met uitvoerende taken zoals plakaten en pamfletten schrijven, uitprinten en kopiëren en voor slaapplekken, eten en drank zorgen (gehoor CGVS II p. 9-10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in uw administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de Iraanse instanties ervan uitgaan dat veel Iraanse asielzoekers in het buitenland oppositieactiviteiten ontwikkelen na hun vlucht een (bijkomend) asielmotief te kunnen aanhalen. Meestal gaat het hierbij om steunactiviteiten aan kleine groeperingen en het deelnemen aan betogingen. De meeste groepen in ballingschap hebben hun basis in West-Europa en de V.S. en onderhouden geen organisatie in Iran zelf. Er moet van worden uitgegaan dat de Iraanse autoriteiten de oppositiegroepen die in het buitenland actief zijn, nauwlettend in de gaten houden. Een reëel risico bij een terugkeer naar Iran bestaat er volgens de informatie alleen voor leidende figuren van oppositiegroepen die nadrukkelijk in de openbaarheid treden. In het licht van bovenstaande vaststellingen kan bezwaarlijk gesteld worden dat u omwille van uw contacten met verschillende partijen en uw deelname aan acties, manifestaties en protestacties, bij een eventuele terugkeer naar Iran het risico loopt gevisieerd/vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten.

Het feit dat u in België werd gearresteerd en uw naam aan de Iraanse ambassade werd doorgegeven met het oog op het verkrijgen van een doorlaatbewijs omdat u illegaal op het Belgische grondgebied vertoefde, vormt, gezien bovenstaande vaststellingen, geen factor om een eventuele vrees voor vervolging te weerhouden.

De door u neergelegde video, foto's, attest van de tentoonstelling en krantenartikels staven uw deelname aan de verschillende acties maar kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het artikel uit de krant *Rahe Ayande* werd hierboven reeds besproken. De e-mail tussen u en uw vrienden toont aan dat u een drietal keer politiek nieuws uit Iran hebt ontvangen, maar plaatsten bovenstaande vaststellingen geenszins in een ander daglicht. Bovendien zijn deze mails geenszins afkomstig van objectieve bronnen. De foto van (A.B.) is overal in de mondiale pers verschenen. De foto waarvan u verklaart dat u en de vader van (A.B.) er op zijn te zien, toont u samen met een ander persoon, wiens identiteit niet uit deze foto kan worden afgeleid. Het lidmaatschapsattest van CPI kan evenmin in aanmerking worden genomen aangezien u zelf verklaarde geen lid te zijn van de partij (gehoor CGVS I p. 8-9, II p. 8). Dit attest bevestigt dan ook de eerder genomen weigeringsbeslissing, die ondermeer stelt dat CPI niet actief is in Iran maar eerder bekend staat als leverancier van lidmaatschapsattesten tegen betaling in Europa. Het attest van de partij *Hezb-e-Mihan* ter bevestiging van uw activiteiten toont aan dat u activiteiten hebt voor deze partij, wat niet wordt betwist. De brief van Meester (B.), waarin vermeld wordt dat de 12 asielzoekers die deelnamen in de staking in de Miniemenkerk opnieuw asiel gaan aanvragen en de lijst van de 12 personen die opgesloten werden in het gesloten centrum met uw naam erin vermeld, toont aan dat u werd gearresteerd en opgesloten wegens uw illegale verblijf op het Belgische grondgebied, maar werpt evenmin een ander licht op bovenstaande vaststellingen. Het proces-verbaal is een weergave van uw verklaringen over een aanval op u door Franssprekende onbekenden van Arabische origine. Er kan echter niet uit worden afgeleid waarom u door die personen zou zijn aangevallen. Het medische attest toont aan dat u geslagen bent met een fles, maar laat niet toe de reden voor of de omstandigheden waarin deze gebeurtenis plaatsvond te achterhalen. Uw diploma bevestigt uw studies, die niet worden betwist. De verscheidene documenten betreffende uw aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9.3 van de Vreemdelingenwet zijn niet relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag."

Verder haalde u zelf in het kader van uw tweede asielaanvraag aan dat u tijdens uw tienerjaren werd gearresteerd en veroordeeld tot zweepslagen omdat u zich in een taxi bevond waar verboden muziek werd gespeeld en u een zonnebril droeg. Er dient

vooreerst opgemerkt te worden dat het aangehaalde feit dateert van ruim 12 jaar geleden (gehoor CGVS II p. 2). Voorts dient vastgesteld dat het bestaan van dergelijke beperkingen op zich (verboden muziek en klederdracht) echter niet volstaat om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. De door u aangehaalde beperkingen zijn gebaseerd op islamitische normen en waarden en betreffen algemene in de Islamitische Republiek Iran geldende rechtsregels. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op de eerbiediging van het privé-leven niet absoluut is. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De eerbiediging van het privé-leven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Bovendien stelde u zelf dat deze gebeurtenis voor u geen aanleiding vormde om Iran te verlaten (gehoor CGVS II p. 2). Aangaande het feit dat uw dochter niet langer de Perzische taal machtig zou zijn (gehoor CGVS II p. 2), dient nog opgemerkt te worden dat dit een probleem van persoonlijke aard is dat als dusdanig evenmin ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt er toe te besluiten dat ten aanzien van u niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoekster, die in het verzoekschrift verkeerdelijk de Iraakse nationaliteit wordt toegemeten, voert aan dat zij beantwoordt aan de criteria vooropgesteld door de Conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling. Zij stelt dat ze een geldig relaas heeft gegeven aan Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster stelt dat de tegenstrijdigheden die door de bestreden beslissing worden opgemerkt loutere details betreffen en niet voldoende zijn om te bevestigen dat zijn (sic) aanvraag onontvankelijk is.

3.2. Verzoekster weerlegt de terechte vaststellingen omtrent haar arrestatie tijdens haar tienerjaren en de taalkennis van haar dochter niet. Derhalve worden deze geacht niet betwist en vaststaand te zijn.

Uit de stukken in het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich voor haar verzoek tot erkenning van de status van vluchteling voor het overige slechts baseert op de feiten die aan de grondslag liggen van de asielaanvraag van haar echtgenoot en dat ze geen eigen, persoonlijke motieven inroept (stuk 7, p.12; stuk 3, p.2).

Bij arrest nr. 27.487 van 19 mei 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd aan verzoeksters echtgenoot, de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas in acht genomen, de erkenning van de status van vluchteling geweigerd. Het voorafgaande in acht genomen, kan derhalve niet worden aangenomen dat verzoekster de bescherming van het land waarvan zij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

4. De Raad stelt vast dat verzoekster geen elementen aanbrengt omtrent de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de bepalingen in punt 3.2 aangaande de ongeloofwaardigheid van het relaas van haar echtgenoot en de elementen in het administratief dossier, toont verzoekster niet aan dat er in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 mei 2009 door:

|               |                                                    |
|---------------|----------------------------------------------------|
| dhr. W. MULS, | wnd. voorzitter,<br>rechter in vreemdelingenzaken, |
|---------------|----------------------------------------------------|

|                |                      |
|----------------|----------------------|
| dhr. R. SANEN, | toegevoegd griffier. |
|----------------|----------------------|

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**R. SANEN.**

**W. MULS.**